

23/1/2012

ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ

Κρόνος

Ποιον σημαδεύει η κριτική του Κώστα Σημίτη στο Μνημόνιο; Οσοι τον ερμηνεύουν λένε: τον Γιώργο Παπακωνσταντίνου. Τον δείχνει ως βασικό υπεύθυνο για τους όρους προσφυγής στο ΔΝΤ. Προφανώς γιατί αυτός ήταν το οικονομικό μυαλό στην υπόθεση! Αλλωστε για τον Γ. Παπανδρέου ο Σημίτης δεν έχει μιλήσει ακόμη. Κάποιοι διακρίνουν και ένα είδος εκδίκησης στην κλασική συσκευασία του κρύου πιάτου: ενώ τον εμφύτευσε ο ίδιος στην εγχώρια πολιτική, όταν διεγράφη - ο Σημίτης - από την ΚΟ ο ευεργετηθείς δεν απέφυγε να κάνει αυτοπροσώπως δήλωσή εναντίον του, ως πορτ παρόλ του ΠΑΣΟΚ. Από αυ-

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ
ΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

τή την άποψη, ο Κρόνος τρώει τα παιδιά του.

Επί της ουσίας του θέματος, ο πρώην πρωθυπουργός έχει δίκιο. Αλλά τα καλά νέα γι' αυτόν σταματούν

εδώ. Αργησε να μιλήσει. Οτι το Μνημόνιο ήταν γουρούνι στο σακί, από πολιτική και οικονομική άποψη, μπορούσε να το δει τόσο ένα μειράκιον της πολιτικής όσο και ένας πρωτοετής οικονομικής σχολής. Αν δεν έγινε θέμα τότε, ήταν γιατί οι μπαρουτοκαπνισμένοι του ΠΑΣΟΚ έβλεπαν, αλλά δεν μιλούσαν. Πλην της Βάσως Παπανδρέου ενδεχομένως.

Ο Σημίτης δεν ψήφισε το Μνημόνιο, αλλά δεν το ψήφισε γιατί δεν ήταν βουλευτής. Οι παρεμβάσεις του μέχρι τώρα δεν άγγιζαν τον σκληρό πυρήνα αυτής της, εν πολλοίς αμφιλεγόμενης, ιστορίας. Δεν μίλησε ούτε για τον οικονομολογικό ερασιτεχνισμό ούτε για την πολιτική ακρισία που χαρακτήρισαν την - κατ' ουσίαν ανύπαρκτη - διαπραγμάτευση από ελληνικής πλευράς. Αλλωστε τα ίδια στοιχεία είχαν οδηγήσει σε αυτό το ίδιο το Μνημόνιο.

Γιατί δεν το έκανε όταν ενδεχομένως θα μπορούσε να προλάβει κάτι και το κάνει κατόπιν εορτής, είναι ερώτημα. Εφόσον παρεμβαίνει για να αποτρέψει τα χειρότερα, πρέπει να πει κάτι περισσότερο. Αν παίρνει το αίμα του πίσω - από τον Παπανδρέου που τον «απέβαλε» και τον Παπακωνσταντίνου που τον «πούλησε» - μάλλον γίνεται και ο ίδιος μέρος του προβλήματος. Αν και εδώ που τα λέμε έγινε από τότε που παρέδωσε το κόμμα «χέρι με χέρι», ωθούμενος από τις δημοσκοπήσεις, κατά δήλωσή του. Σε κάθε περίπτωση, πάντως, η τοποθέτηση του πολύπειρου πολιτικού για το Μνημόνιο - αθροιζόμενη μάλιστα με άλλες συναφείς διαπιστώσεις - οδηγεί σε αυτό που έλεγε ο αυστριακός φυσικός Βόλφγκανγκ Πάουλι: «Δεν ήταν σωστό - δεν ήταν καν λάθος».